

12 Ιουνίου 2014

Αμπελουργικές διαρθρώσεις: μια πηγή αυξανόμενης ανησυχίας για τους γαλλικούς συνεταιρισμούς

Το προφίλ των αμπελουργικών εκμεταλλεύσεων και των ιδιοκτητών τους, αποτελούν μια πηγή ανησυχίας για τους γαλλικούς οινοποιητικούς συνεταιρισμούς.

Η ηλικία των φυσικών μελών του συνεταιρισμού, οι οικονομικές δυσκολίες σε ορισμένους αμπελώνες, η ραγδαία αύξηση των τιμών της γης και η ταχεία αστικοποίηση είναι δισεπίλυτα θέματα.

Οι καταστάσεις διαφέρουν ανάλογα με την περιοχή, μα παντού στρέφονται γύρω από τη διατήρηση του αμπελουργικού δυναμικού, εγγυητή για την επιβίωση των συνεταιριστικών δομών, ενώ αποτελεί και μείζονα πρόκληση για τα επόμενα χρόνια.

Κατά μέσο όρο, το 20-25% των αμπελουργών, δεν έχουν καμία προοπτική διαδοχής, ενώ ο μέσος όρος ηλικίας είναι τα 52 έτη. Σε πολλές περιοχές εγκαταλείπονται αμπελουργικές εκτάσεις εξαιτίας του ασύμφορου της καλλιέργειας (πλαγιές Beaujolais, Bordeaux, Provence) όταν η τιμή πώλησης των κρασιών, δεν καλύπτει το κόστος παραγωγής.

Παράλληλα το κόστος γης έχει αυξηθεί κάθετα από τους επενδυτές και δεν επιτρέπει την αγορά γης από τους συνεταιρισμένους παραγωγούς.

Οι συνεταιρισμοί μπορεί να αγοράσουν γη (38% έχουν ήδη αγοράσει και 11% σκοπεύουν να το κάνουν) χωρίς όμως κερδοσκοπική στόχευση, αφού δεν τους ενδιαφέρει η μεταπώληση, αλλά η παραγωγή. Στόχος τους είναι να διευκολύνουν την πρόσβαση νέων μελών, τα οποία και παροτρύνουν να διαφοροποιήσουν την παραγωγή τους.

Παρόλ' αυτά όμως τα κίνητρα που παραχωρούνται (δωρεάν κατάρτιση, δικαιώματα φύτευσης, πριμ, ...), οι νέοι δύσκολα προσελκύονται στην αμπελοκαλλιέργεια.